

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. kovo 13 d. Nr. 21RE3-90 (AG3-41/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja) ir Danutės Kulikauskienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjai Asmeniui X,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos Asmens X skundą atsakovui Šiaulių apylinkės teismui dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja Asmuo X (toliau – ir pareiškėja) 2026 m. vasario 4 d. kreipėsi į Komisiją su skundu prašydama įpareigoti Šiaulių apylinkės teismą (toliau – ir atsakovas, Teismas) suteikti jos prašytą informaciją: „koku teisiniu pagrindu Asmens X teiktas dokumentas (santuokos liudijimas) nebuvo iki teismui pateikto jos prašymo dienos 2025 m. gruodžio 3 d. grąžintas; koks teisinis pagrindas reglamentavo dokumento persiuntimą ieškovui Asmeniui Y, koku adresu tai buvo padaryta; informuoti, kas pateikė prašymą dėl santuokos liudijimo persiuntimo ir ar tai daryta per ieškovo įgaliotą asmenį, įpareigoti teismą nurodyti to teisinį pagrindą.“

Pareiškėja skunde nurodė, kad 2025 m. gruodžio 3 d. atsakovui pateikė prašymą „Dėl informacijos suteikimo ir teikto dokumento sugrąžinimo“, kuriame nurodė, kad santuokos nutraukimo byloje buvo pateikusi santuokos liudijimo originalą. Teismui ieškinį palikus nenagrinėtu, pareiškėja 2025 m. rugsėjo 17 d. nuvyko į Teismo rūmus susipažinti su bylos medžiaga bei paprašė grąžinti jos pateiktą dokumentą (santuokos liudijimą), tačiau jo neatgavo, kadangi raštinės darbuotoja informavo, jog dokumentas išsiųstas ieškovui Asmeniui Y.

Pareiškėja nurodo, kad 2025 m. gruodžio 3 d. teiktame prašyme ji prašė suteikti informaciją, kodėl ir koku teisiniu pagrindu, jos teiktas dokumentas nebuvo grąžintas jai, bet išsiųstas ieškovui Asmeniui Y, klausė, koku adresu buvo išsiųstas. Taip pat prašė informuoti, kas pateikė prašymą dėl jos dokumento persiuntimo (ieškovas ar jo atstovas) ir nurodyti teisinį pagrindą.

2025 m. gruodžio 4 d. pareiškėja iš Teismo raštinės darbuotojos sulaukė skambučio telefonu, kad ateitų atsiimti santuokos liudijimo. Tą pačią dieną nuvykusi į Teismą dokumentą atsiėmė, raštinės darbuotoja informavo, kad dokumentas buvo nusiųstas Asmeniui Y, tačiau jo nepasiėmus iš pašto, dokumentas buvo grąžintas į Teismo rūmus.

Pareiškėja nurodo, kad nors jos prašymas iš dalies buvo įvykdytas, dokumentas sugrąžintas, tačiau prašoma informacija nesuteikta. Joks atsakymas iš atsakovo, sietinas su pareiškėjos prašyme nurodytais klausimais, iki šios dienos (*Komisijos pastaba – skundo pateikimo Komisijai dienos*) nebuvo gautas.

Pareiškėja mano, kad atsakovas neveikimu pažeidė jos teisę į informaciją. Teiktas prašymas atitiko Viešojo administravimo įstatyme nustatytą prašymo sąvoką ir turėjo būti išnagrinėtas

pateikiant atsakymą. Priėmus sprendimą prašymo nenagrinėti, pareiškėja taip pat turėjo būti informuota nurodant, kokių pagrindų atsisakoma jį svarstyti, tačiau to padaryta nebuvo.

Atsakovas Šiaulių apylinkės teismas atsiliepime į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad susipažinus su pareiškėjos skundu Komisijai, Teismo administracijai tapo žinoma apie pareiškėjos 2025 m. gruodžio 3 d. prašymą pateikti informaciją ir grąžinti dokumentą. Minėtas prašymas buvo užregistruotas civilinėje byloje kaip procesinis dokumentas. Paaikškino, kad prašymo dalis dėl informacijos pateikimo nebuvo atskirai užregistruota Teismo dokumentų valdymo sistemoje (toliau – DVS) kaip administracinis kreipimasis, todėl nebuvo perduotas Teismo administracijai nagrinėti. Paaikškėjus šioms aplinkybėms, minėtas prašymas užregistruotas DVS sistemoje 2026 m. vasario 10 d. Atsakymas į pareiškėjos 2025 m. gruodžio 3 d. prašymo dalį, susijusią su informacijos pateikimu, buvo parengtas 2026 m. vasario 11 d. ir išsiųstas skunde nurodytu jos el. paštu bei registruotu paštu.

Pareiškėjos skundas grindžiamas teiginiu apie teismo neveikimą. Tačiau iš nustatytų faktinių aplinkybių matyti, kad pareiškėjos kreipimasis nebuvo ignoruotas ar atmestas. Tokia situacija susiklostė dėl dokumento registravimo specifikos, kai prašymas byloje buvo vertintas kaip procesinis dokumentas. Iš karto paaikškėjus aplinkybėms buvo imtasi veiksmų ir atsakymas pareiškėjai pateiktas.

Viešojo administravimo praktikoje neveikimu laikomas nepagrįstas ir nepateisinamas institucijos neveikimas, kai sąmoningai ar dėl nepateisinamo delsimo nevykdoma pareiga veikti. Nagrinėjamu atveju duomenų, patvirtinančių tyčinį ar nepateisinamą institucijos neveikimą, nėra. Atsakovas, sužinojęs apie susidariusią situaciją, ėmėsi neatidėliotinių veiksmų, todėl pareiškėjos teisė gauti informaciją buvo įgyvendinta.

Atsakovas daro išvadą, jog ginčo dalykas – teismo neveikimas, neatsakant į pareiškėjos prašymą, išnyko Teismui pateikus 2026 m. vasario 11 d. atsakymą. Pareiškėjai gavus atsakymą, nebėra pagrindo įpareigoti pateikti atsakymą, kuris jau pateiktas iki skundo nagrinėjimo ir Komisijos sprendimo priėmimo.

Susipažinusi su atsiliepimu pareiškėja 2026 m. kovo 6 d. pateikė papildomus paaikškinimus.

Nurodė, kad Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 198 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų originalai grąžinami juos pateikusiems asmenims. Pagrindas tokiam veiksmui yra asmens, teismui pateikusio dokumentą, prašymas. Tokiu atveju turi būti byloje paliekama patvirtinta grąžinamo dokumento kopija. Be asmenų prašymo jokie bylų dokumentai negali būti savavališkai siuntinėjami. Teismas pareiškėjai pateikė informaciją, kad 2024 m. rugpjūčio 8 d. įsiteisėjęs teismo nutarčiai kartu su ja išsiųstas santuokos liudijimas ieškovui, kuris, siuntos neatsiėmus iš pašto, grįžo atgal į teismą. Pareiškėja nurodo jog yra keista, kad 2025 m. rugsėjo 17 d., po metų laiko, teismo raštinės darbuotoja informavo, jog santuokos liudijimo teisme nėra, kadangi neįteikti laišškai grįžta siuntėjui per mėnesį laiko.

Pareiškėja nurodo, kad jog tokie teisės normų neatitinkantys Teismo darbuotojų veiksmai jai sukėlė neigiamas pasekmes, ji buvo priversta kreiptis į Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Civilinės metrikacijos skyrių dėl santuokos liudijimo išrašo išdavimo, turėjo patirti nepatogumus, gaišti laiką, patirti materialinę žalą (nuostolius).

Skundas atmestinas.

Ginčas administracinėje byloje kilo dėl Teismo neveikimo, nepateikiant atsakymo į pareiškėjos 2025 m. gruodžio 3 d. prašymą.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. gruodžio 3 d. kreipėsi į Teismą su prašymu pateikti informaciją ir grąžinti dokumentą (santuokos liudijimą). Prašyme pareiškėja nurodė, kad ji 2025 m. rugsėjo 17 d. atvyko į teismą susipažinti su civilinės bylos medžiaga bei paprašė grąžinti Teismui pateiktą santuokos liudijimą, tačiau Teismo raštinės darbuotoja informavo, kad prašomas dokumentas išsiųstas ieškovui civilinėje byloje. Pareiškėja 2025 m. gruodžio 3 d. prašymu prašė atsakovo pateikti

informaciją, kodėl ir kokių teisiniu pagrindu vadovaujantis jai negrąžintas jos pateiktas dokumentas, kokių teisiniu pagrindu remiantis ir kokių adresu dokumentas buvo išsiųstas ieškovui.

Pareiškėja, 2026 m. vasario 4 d. teikdama skundą Komisijai nurodė, kad santuokos liudijimas 2025 m. gruodžio 4 d. jai buvo grąžintas, tačiau iki šios dienos atsakymo iš atsakovo į pateiktus klausimus nėra gavusi.

2026 m. vasario 10 d. Teismas parengė atsakymą Nr. S-122(1.16Mr.) „Dėl prašymo dalies susijusios su informacijos pateikimu“ (toliau – Raštas) ir 2026 m. vasario 11 d. pareiškėjos nurodytu el. paštu ir registruotu paštu išsiuntė pareiškėjai.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje yra ne kartą pažymėta, kad savarankiškas reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus paprastai reiškiamas tada, kai atitinkama institucija neatlieka veiksmų pagal kompetenciją, vilkina ar atsisako juos atlikti. Tokiu atveju paprastai iš esmės yra skundžiamas tam tikras institucijos neveikimas (pvz., žr. LVAT 2006 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-S6-351/2006, 2014 m. birželio 11 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-858-442/2014, 2018 m. gruodžio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-849-968/2018).

Viešojo administravimo subjekto vilkinimu atlikti veiksmus yra suprantamas toks šio asmens neveikimas, kai viešojo administravimo subjektas nepriima sprendimo (teigiamo arba neigiamo) prašomu išspręsti klausimu per įstatymo nustatytą terminą (žr., pvz., LVAT 2012 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS602-84/2012; kt.).

Šiuo atveju susiklostė situacija, kad pareiškėjai pateikus skundą Komisijai atsakovas įvykdė reikalavimą, t. y. Raštu pateikė atsakymą į pareiškėjos 2025 m. gruodžio 3 d. prašymą.

Administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad viešojo administravimo subjektui pačiam pašalinus trukdžius dėl ginčijamos teisės realizavimo, teismas (*atitinkamai ir Komisija*) nebeturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo priimti sprendimą, kuriuo būtų tik patvirtinta pareiškėjo ginčijama teisė ar įstatymų saugomas interesas. Išnykus ginčo dalykui skundo reikalavimas yra atmestinas, o su šiuo reikalavimu susijusių argumentų bei motyvų vertinimas teisiškai yra nereikšmingas (žr., pvz., LVAT 2016 m. rugsėjo 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2130-662/2016; 2021 m. spalio 27 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2991-968/2021).

Nors pareiškėja, susipažinusi su atsiliepimu, pateiktuose paaiškinimuose ir Komisijos posėdžio metu nurodė, kad nesutinka su Raštu, kadangi jis neišsamus ir tinkamai neatsako į 2025 m. gruodžio 3 d. prašyme nurodytus klausimus, Komisija pažymi, kad šioje byloje sprendžiamas klausimas, ar atsakovas pateikė atsakymą į pareiškėjo paklausimus. Atsakovas 2026 m. vasario 10 d. Raštu atsakė pareiškėjai, todėl pareiškėjos teisė gauti atsakymą yra įgyvendinta. Pareiškėja, kreipdamasi į Komisiją su skundu, skundo reikalavimais apibrėžia ginčo ribas, todėl Komisija vertina aplinkybes, buvusias skundo pateikimo metu. Pareiškėjos argumentai dėl Rašto turinio vertinimo yra teisiškai nereikšmingi, nes dokumentai, parengti ir pareiškėjai įteikti po skundo pateikimo Komisijai, negali būti bylos nagrinėjimo dalyku. Taigi, pareiškėjos skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos Asmens X skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė